

da se ustanovno pismo preuredi tako, da bode za dečke po šest in za deklice po šest ustanov založenih. In c. kr. deželna vlada je z razpisom dné 14. novembra 1885, št. 10.994 to prošnjo ugodno rešila ter določila, da se iz novec pl. Lamba in Schwarzenberga za dečke v Vipavi, Idriji in v Črnem Vrhu porojene založi šest ustanov po 100 gld., in za deklice tudi šest ustanov po 40 gld. Omenjamo, da se lepih teh dvanajst ustanov prvič razpisuje s c. k. deželne vlade razglasilom dné 14. nov. 1885., št. 11.619, ki je natisneno v uradni „Laib. Ztg.“ dné 28. nov. t. l. Tako je velikodušna darežljivost blagega rojaka in ginljiva ljubezen njegova do rojstvenega kraja Črnemu Vrhu in njega prebivalcem naklonila prelep dar, o katerem želimo, da bi še poznim rodovom črnovrškimi rodil plemenit sad. Mladina črnovrška se pa pokaži dostojno plemenitega darú in hvaležna hrani spomin blagega rojaka svojega — Martina pl. Lamba Črnovrškega!

Čehovin. Na 701. str. (v 11. sešitku) letošnjega „Ljubljanskega Zvona“ pišete o baronu Andreji Čehovinu. Ker je to ime slovensko in tudi rečeni junak bil slovenskega rodú sin, zatorej povédimo, kakó so ga izrékali Notranjci, njega domovine bližnji sosédi. Senožéčan pokojni gosp. Josip Dejak (uprav: Divják), tast slovenskega pesnika in skladatelja Miroslava Vilharja, nikoli né govoril drugače, nego li: Čehôvin (Čehôvün), a potlej: Čehovina, Čehovinu itd.: ó je treba široko izreči, kakor nekak oa, kakeršen je tudi v besedah nôga, otrôka, bôba itd. Tak je tega domačega priimka resnični in zatorej tudi pravi priglas. —st—.

Rekli smo v zadnji številki na 702. str., da je bil Čehovin vsem dozdanim biografom — Italijan. Naravno, da smo s temi besedami mislili n e m š k e životopisce Čehovinove, kajti vsi slovenski biografi njegovi slavé Čehovina kot odličnega s l o v e n s k e g a junaka; tako n. pr. Verdelski, Kajetan Huber in M. Hladnik v „Novicah“ in — kar danes dostavljamo — tudi Mozírski (g. Anton Leban, nadučitelj v Komnu), ki je l. 1877. precej obširno opisal Čehovina v „Soči“. Zlasti g. Leban poudarja v spisu svojem Čehovinovo ljubezen do ožje domovine svoje ter po priliki piše tako: „Čehovin je dohajal navadno vsako leto v nepozabljeno mu Branico na odpust. Navadno je povabil vse svoje znance, prijatelje in sorodnike k sebi. Ž njimi se je razveseljeval pri kapljici domačega vinca. Svoj dom, svoje roditelje in brate je strastno ljubil. Vsakokrat, ko je jemal slovo, igrale so mu solze v očesi. Najmanjših dogodkov ni pozabil poročati domov. Pisal je vselej v materinem slovenskem jeziku“ — Čujemo, da mnogo Čehovinih pisem hrani bivši mu prijatelj g. kanonik Abram v Gorici. (Beri tudi, kar M. Mihaeljev o Čehovinu piše v „Slovenci“ z dné 25. in 26. nov. t. l.)

Hrvaška književnost. (Konec.) Dr. Fran Vrbanić v Zagrebu je izdal II. zvezek obširnega svojega znanstvenega dela „Mjenbeni zakon“, ki so ga strokovnjaki zelo lepo ocenili in pohvalili; zato ga prav toplo priporočamo slovenskim pravnikom. — Tajnik zagrebške trgovinske zbornice M. Krešić je napisal obširno „izvješće o talijanskoj izložbi l 1884. ter je v njem podal čitateljem prav dobrih črtic o Turinu in o italijanskem obrtu in o poljedelstvu sploh. — Od že omenjene „Enciklopedije“ je prišel v Oseku na svetlo 3. snopič. —

— Akademija znanostij je izdala drugo polovico LXXII. knjige „Rada“, v katerem čitamo te članke: „Teorija parabole na temelju racionalnoga parametra“ od ak. dr. Zahradnika; „o krivuljah n-toga stupnja s točkom (n-2) strukom“ od Strnada; „o plohi trečega stupnja“, za tim „o posebnoj plohi četvrtoga stupnja“ od Vanečka; in „predteče Darwina“ od ak. dr. Šuleka. LXXV. knj. „Rada“ ima nadaljevanje članka „predteče Darwina“ od Šuleka in „o krivuljah u ravnini“ od